

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

► **B**

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1991. december 12.)

a vizek mezőgazdasági eredetű nitrátszennyezéssel szembeni védelméről

(91/676/EGK)

(HL L 375., 1991.12.31., 1. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
► <u>M1</u>	Az Európai Parlament és a Tanács 1882/2003/EK rendelete (2003. szeptember 29.)	L 284	1	2003.10.31.
► <u>M2</u>	Az Európai Parlament és a Tanács 1137/2008/EK rendelete (2008. október 22.)	L 311	1	2008.11.21.

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1991. december 12.)

a vizek mezőgazdasági eredetű nitrátszennyezéssel szembeni védelméről

(91/676/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 130s. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel a tagállamok néhány területén a víz nitráttartalma nő, és a 79/869/EGK irányelv ⁽⁴⁾ által módosított, a tagállamokban ivóvízkivételekre szánt felszíni víz minőségi követelményeiről szóló, 1975. június 16-i 75/440/EGK tanácsi irányelvben ⁽⁵⁾ és a legutóbb az 1985. évi csatlakozási okmány módosított, az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről szóló, 1980. július 15-i 80/778/EGK tanácsi irányelvben ⁽⁶⁾ előírt követelményekhez képest már magas;

mivel az Európai Gazdasági Közösség környezetvédelemről szóló negyedik cselekvési programja ⁽⁷⁾ jelezte, hogy a Bizottság javaslatot szándékozik tenni egy az állattartó telepek szennyvizeinek termőföldön történő elhelyezéséből, vagy kibocsátásából és a műtrágya túlzott használatából eredő vízszennyezés felügyeletére és csökkentésére vonatkozó irányelvre;

mivel a Bizottság „A közös agrárpolitika távlatai” című zöld könyvében kifejtett közös agrárpolitika reformja jelezte, hogy míg a nitrogéntartalmú műtrágya és szerves trágya használatára szüksége van a Közösség mezőgazdaságának, a trágya túlzott használata környezeti kockázatot jelent, ezért közös cselekvésre van szükség az intenzív állattenyésztésből eredő probléma kézbe tartására, és hogy az agrárpolitikában jobban figyelembe kell venni a környezetvédelmi politikát;

mivel a Tanácsnak az Északi-tenger és a Közösség más vizeinek védelméről szóló, 1988. június 28-i határozata ⁽⁸⁾ felhívja a Bizottságot közösségi szintű intézkedésekre vonatkozó javaslatok közlésére;

mivel a Közösség vizeit érintő diffúz forrásokból származó szennyezés fő okát a mezőgazdasági forrásokból származó nitrátok jelentik;

mivel ezért az emberi egészség és az élő erőforrások és a vízi élőközösségek megővésének és a víz egyéb törvényes használatának védelme érdekében szükséges a mezőgazdasági forrásokból származó nitrátok által okozott vagy indukált vízszennyezés csökkentése és a további ilyen szennyezés megelőzése; mivel e célból fontos minden nitrogénvegyület talajon történő tárolását, termőföldön történő felhasználását, valamint bizonyos talajgazdálkodási gyakorlatokat érintő intézkedések megtétele;

mivel a 130r. cikknek megfelelő közösségi szintű cselekvés szükséges, hiszen a nitrátok miatt az egyik tagállamban bekövetkező vízszennyezés kihathat más tagállamok vizeire is;

⁽¹⁾ HL C 54., 1989.3.3., 4. o., és HL C 51., 1990.3.2., 12. o.

⁽²⁾ HL C 158., 1989.6.26., 487. o.

⁽³⁾ HL C 159., 1989.6.26., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 271., 1979.10.29., 44. o.

⁽⁵⁾ HL L 194., 1975.7.25., 26. o.

⁽⁶⁾ HL C 328., 1987.12.7., 1. o.

⁽⁷⁾ HL L 229., 1980.8.30., 11. o.

⁽⁸⁾ HL C 209., 1988.8.9., 3. o.

▼B

mivel a helyes mezőgazdasági gyakorlatok bátorításával a jövőbeli szennyezés ellen a tagállamok minden víz számára általános védelmet biztosíthatnak;

mivel egyes nitrogénvegyületekkel való szennyezéssel fenyegetett vízgyűjtő területek különleges védelmet igényelnek;

mivel a tagállamoknak ki kell jelölniük a veszélyeztetett területeket, valamint cselekvési programokat kell létrehozniuk és alkalmazniuk a veszélyeztetett területeken a nitrogénvegyületektől származó vízszennyezés csökkentésére;

mivel az ilyen cselekvési programoknak intézkedéseket kell tartalmazniuk minden nitrogéntartalmú műtrágya talajon való alkalmazásának korlátozásáról és főként az állati szerves trágya alkalmazására vonatkozó specifikus korlátok felállításáról;

mivel az intézkedések hatékonyságának biztosítása érdekében szükséges a vizek folyamatos ellenőrzése és referenciamódszerek alkalmazása a nitrogénvegyületek mérésére;

mivel ismeretes, hogy bizonyos tagállamokban olyanok a hidrogeológiai viszonyok, hogy sok évbe telik, amíg a védelmi intézkedések a vízminőség javulásához vezetnek;

mivel létre kell hozni egy bizottságot, amely segíti a Bizottságot az ezen irányelv végrehajtásával és a tudományos és műszaki fejlődéshez történő hozzáigazításával kapcsolatos kérdésekben;

mivel a tagállamoknak ezen irányelv végrehajtásáról jelentéseket kell készíteniük és a Bizottságnak benyújtaniuk;

mivel a Bizottságnak rendszeresen jelentést kell készítenie ezen irányelv tagállamok általi végrehajtásáról,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Ezen irányelv célja:

- a mezőgazdasági forrásokból származó nitrátok által okozott vagy indukált vízszennyezés csökkentése, és
- a további ilyen vízszennyezés megelőzése.

2. cikk

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

- a) „felszín alatti víz”: minden a föld felszíne alatt a telített zónában elhelyezkedő víz, amely közvetlen érintkezésben van a földtani közeggel;
- b) „édesvíz”: természetesen előforduló, alacsony sótartalmú víz, amely ivóvíz előállításához víz kinyerésére és kezelésére általában alkalmas;
- c) „nitrogénvegyület”: bármely nitrogéntartalmú anyag, a gáz halmazállapotú molekuláris nitrogén kivételével;
- d) „állatállomány”: minden hasznosításra és nyereség elérésére tartott bármely állat;
- e) „trágya”: bármely, a növényzet növekedésének fokozása céljából talajra juttatott nitrogén- vagy nitrogénvegyület tartalmú anyag; beleértve a szervestrágyát, a halgazdasági hulladékokat és a települési szennyvíziszapot;
- f) „műtrágya”: bármely, ipari eljárással előállított trágya;

▼B

- g) „szervestrágya”: az állatállomány ürüléke, alom és állati ürülék keveréke, feldolgozott formában is;
- h) „kijuttatás”: anyagok földhöz adása akár a föld felszínén való szétterítéssel, akár földbe injektálással, akár a föld felszíne alá helyezéssel vagy a föld felszíni rétegeibe való bedolgozással;
- i) „eutrofizáció”: nitrogénvegyületek vízben való feldúsulása, ami algák és magasabb rendű növények növekedésének felgyorsulását okozza, és ezzel a biológiai egyensúly megbomlásához, és a szóban forgó víz minőségének romlásához vezet;
- j) „szennyezés”: mezőgazdasági forrásokból származó nitrogénvegyületek vízi környezetbe közvetlen vagy közvetett módon történő kibocsátása, aminek következményei kockázatot jelentenek az emberi egészségre nézve, ártanak az élő erőforrásoknak és vízi ökoszisztémáknak, rontják a víz kényelmi használatát, és gátolják más törvényes használatát;
- k) „veszélyeztetett terület”: a 3. cikk (2) bekezdésének megfelelően kijelölt földterület.

3. cikk

(1) A tagállamok az I. mellékletben felsorolt kritériumok szerint jelölik ki azokat a vizeket, amelyek a szennyezés által érintettek vagy érintettek lehetnek, ha az 5. cikk szerinti intézkedések nem valósulnak meg.

(2) A tagállamok legkésőbb az irányelvről szóló értesítést követő két éven belül veszélyeztetett területként jelölnék ki minden olyan ismert földterületet területükön, amely az 1. bekezdés szerint meghatározott vizekbe szivárogtatja a vizet és hozzájárul annak szennyezéshez. Hat hónapon belül tájékoztatják a Bizottságot e kezdeti kijelölésről.

(3) Ha bármely, egy tagállam által az 1. bekezdés szerint kijelölt vizet egy másik tagállamból közvetlenül vagy közvetve hozzá folyó vízből származó szennyezés érinti, a tagállam, amelyeknek vize érintett, értesítheti a többi tagállamot és a Bizottságot a tárgyra vonatkozó tényekről.

Az érintett tagállamok, ha szükséges, együtt a Bizottsággal, megszervezik a kérdéses források azonosítását és az érintett vizek ezen irányelvvel összhangban levő védelme érdekében megteendő intézkedések megvitatását.

(4) A tagállamok legalább négyévenként megvizsgálják, ha szükséges megfelelően módosítják vagy kiegészítik a veszélyeztetett területek jegyzékét, figyelembe véve az előző kijelölés idején előre nem látott tényezőket és változásokat. Hat hónapon belül értesítik a Bizottságot a jegyzék minden módosításáról és kiegészítéséről.

(5) A tagállamok fel vannak mentve egyes veszélyeztetett területek kijelölése alól, ha az 5. cikkben meghatározott cselekvési programokat ezen irányelvvel összhangban teljes területükön alkalmazzák.

4. cikk

(1) Abból a célból, hogy minden vízre általános szintű szennyezés elleni védelmet biztosítsanak, az ezen irányelvről szóló értesítéstől számított két éven belül a tagállamok:

- a) a helyes mezőgazdasági gyakorlatról egy szabályzatot vagy szabályzatokat hoznak létre, amelyet (amelyeket) a gazdák önkéntes alapon alkalmaznak, és mely(ek)nek legalább a II. A. mellékletben említett tételeket lefedő rendelkezéseket kell tartalmaznia;
- b) ahol szükséges, létrehoznak egy, a gazdák képzéséről és tájékoztatásáról is rendelkezéseket magában foglaló programot a helyes mezőgazdasági gyakorlat alkalmazásának elősegítésére.

▼B

(2) A tagállamok benyújtják a helyes mezőgazdasági gyakorlatról szóló szabályzatuk részleteit a Bizottságnak és a Bizottság az e szabályzatról kapott információkat a 11. cikkben meghatározott jelentésbe foglalja. A kapott információk alapján a Bizottság, ha szükségesnek találja, megfelelő javaslatokat tehet a Tanácsnak.

5. cikk

(1) A 3. cikk (2) bekezdésében meghatározott kezdeti kijelölést követő két éven belül vagy a 3. cikk (4) bekezdésében meghatározott minden egyes további kijelölést követő egy éven belül a tagállamok az 1. cikkben leírt célok megvalósításának érdekében cselekvési programokat alkotnak a kijelölt veszélyeztetett területek tekintetében.

(2) A cselekvési program vonatkozhat a tagállam területén lévő valamennyi veszélyeztetett területre vagy, ha a tagállam szerint úgy megfelelő, különböző programok hozhatók létre a különböző veszélyeztetett területekre vagy részterületekre.

(3) A cselekvési programok számításba veszik:

- a) a hozzáférhető tudományos és műszaki adatokat, főként a mezőgazdasági és egyéb eredetű nitrogénterhelés vonatkozásában;
- b) a környezeti feltételeket az adott tagállam érintett térségeiben.

(4) A cselekvési programokat a megalkotásuktól számított négy éven belül végrehajtják és azok a következő kötelező intézkedéseket tartalmazzák:

- a) a III. melléklet intézkedései;
- b) a tagállamok által a 4. cikknek megfelelően létrehozott helyes mezőgazdasági gyakorlatra vonatkozó szabályzat(ok)ban előírt intézkedések, kivéve amelyek helyébe a III. melléklet intézkedései léptek.

(5) A tagállamok ezenfelül a cselekvési programok keretén belül járulékos intézkedéseket vagy megerősített cselekvéseket biztosítanak, ahol azt szükségesnek tartják, ha kezdettől, vagy a cselekvési program végrehajtása során szerzett tapasztalatok figyelembevételével nyilvánvalóvá válik, hogy a 4. bekezdésben meghatározott intézkedések nem lesznek elegendőek az 1. cikkben leírt célok eléréséhez. Ezeknek az intézkedéseknek vagy cselekvéseknek a megválasztásánál a tagállamok számításba veszik ezek más lehetséges megelőző intézkedésekhez viszonyított hatékonyságát és költségét.

(6) A tagállamok megfelelő ellenőrzési programokat dolgoznak ki és hajtanak végre az e cikknek megfelelően létrehozott cselekvési programok hatékonyságának felmérésére.

Az 5. cikket az országuk teljes területén alkalmazó tagállamok folyamatosan ellenőrzik a vizek (felszíni és felszín alatti vizek) nitráttartalmát olyan megválasztott mérési pontokon, melyek lehetővé teszik a mezőgazdasági forrásokból származó nitrátszennyezés mértékének megállapítását.

(7) A tagállamok legalább négyévenként felülvizsgálják, és, ha szükséges, átdolgozzák cselekvési programjaikat, beleértve minden, az 5. bekezdés szerinti további intézkedést. A cselekvési programok minden változásáról tájékoztatják a Bizottságot.

6. cikk

(1) A veszélyeztetett területek kijelölése és módosítása érdekében a tagállamok:

- a) az irányelvről szóló értesítést követő két éven belül ellenőrzik az édesvíz nitrát-koncentrációját egyéves időtartamon keresztül:
 - i. a felszíni víz esetében a 75/440/EGK irányelv 5. cikkének (4) bekezdése szerinti vízmintavételi állomásokon és/vagy más, a

▼ B

tagállamok felszíni vizeire nézve reprezentatív mintavételi állomásokon, havonta legalább egyszer és ennél gyakrabban az áradások idején;

- ii. azokon a tagállami felszín alatti vízmintavevő állomásokon, amelyek reprezentatívak a felszín alatti vízkészletek szempontjából, szabályos időközönként és a 80/778/EGK irányelv rendelkezéseire tekintettel;
- b) az a) pontban leírt ellenőrzési programot legalább négyévenként megismétlik, kivéve azokat a mintavételi állomásokat, ahol a nitrát-koncentráció minden előző mintában 25 mg/l alatt volt és nem merült fel semmilyen, a nitráttartalmat valószínűen növelő tényező, ez esetben a folyamatos ellenőrzési programot csak nyolcévenként kell megismételni;
- c) négyévenként ellenőrzik felszíni édesvizeik, torkolati és part menti vizeik eutrofizálódását.

(2) A tagállamok a IV. mellékletben leírt mérési referenciamódszereket alkalmazzák.

▼ M2*7. cikk*

A Bizottság az 5. és 6. cikkben meghatározott ellenőrzésre vonatkozóan iránymutatásokat dolgozhat ki a 9. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban.

8. cikk

A Bizottság ezen irányelv mellékleteit hozzáigazíthatja a tudományos és műszaki fejlődéshez.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló intézkedéseket a 9. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼ M1*9. cikk*

- (1) A Bizottságot egy bizottság segíti.
 - (2) Az e cikkre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat ⁽¹⁾ 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire.
- Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időtartam három hónap.

▼ M2

- (3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

▼ B*10. cikk*

- (1) A tagállamok az V. mellékletben meghatározott információkat tartalmazó jelentést adnak át a Bizottságnak, az ezen irányelvről szóló értesítést követő négyéves időtartamra és minden ezt követő négyéves időtartamra nézve.
- (2) Az e cikk szerinti jelentést a vonatkozó időtartam végét követő hat hónapon belül adják át a Bizottságnak.

⁽¹⁾ A Tanács 1999. június 28-i határozata a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 184., 1999.7.17., 23. o.)

▼B*11. cikk*

A 10. cikk szerint kapott információk alapján a Bizottság összefoglaló jelentést ad ki a tagállamok jelentéseinek kézhezvételétől számított hat hónapon belül, és közli azt az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal. Az irányelv és különösen a III. melléklet rendelkezéseinek, végrehajtása alapján a Bizottság 1998. január 1-ig jelentést tesz a Tanácsnak, amelyhez szükség esetén ezen irányelv módosítására vonatkozó javaslatokat fűz.

12. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek az értesítéstől számított két éven belül ⁽¹⁾ megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre vagy azokhoz kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

13. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

⁽¹⁾ Erről az irányelvről 1991. december 19-én értesítették a tagállamokat.

▼B*I. MELLÉKLET***A 3. CIKK (1) BEKEZDÉSÉBEN MEGHATÁROZOTT VIZEK
KIJELÖLÉSÉNEK SZEMPONTJAI**

- A. A 3. cikk (1) bekezdésében meghatározott vizeket többek között a következő szempontok alapján jelölik ki:
1. a felszíni, főleg az ivóvíz kinyerésére használt vagy ilyen használatra szánt édesvizek tartalmazznak-e vagy tartalmazhatnának-e nitrátokat a 75/440/EGK irányelvben megadottnál nagyobb koncentrációban, ha nem hoznak az 5. cikk szerinti intézkedéseket;
 2. a felszín alatti vizek tartalmazznak-e vagy tartalmazhatnának-e nitrátokat 50 mg/l-nél nagyobb koncentrációban, ha nem hoznak az 5. cikk szerinti intézkedéseket;
 3. a természetes édesvízi tavak, egyéb édesvízkészletek, torkolatok, part menti vizek és tengeri vizek eutrofizálódtak-e, vagy a közeljövőben eutrofizálódhatnak-e, ha nem hoznak az 5. cikk szerinti intézkedéseket.
- B. A tagállamok e kritériumok alkalmazásánál a következőket is számításba veszik:
1. a vizek és a talaj fizikai és környezeti jellemzői;
 2. a tudomány jelenlegi állása a nitrogénvegyületek környezetbeli (víz és talaj) viselkedéséről;
 3. a tudomány jelenlegi állása az 5. cikk szerint megtett intézkedések hatásától.

II. MELLÉKLET

A HELYES MEZŐGAZDASÁGI GYAKORLAT SZABÁLYZATA(I)

- A. A nitrátszennyezés csökkentését célul kitűző és a Közösségen belül a különböző térségek feltételeit számításba vevő helyes mezőgazdasági gyakorlat szabályzata(i)nak a következő tételeket lefedő rendelkezéseket kell tartalmaznia, amennyiben relevánsak:
1. trágya kijuttatására alkalmatlan időszakok;
 2. trágya kijuttatása meredek lejtésű mezőgazdasági területre;
 3. trágya kijuttatása vízzel telített, elöntött, fagyott vagy hótakaróval borított talajra;
 4. vízfolyások közelében lévő mezőgazdasági területekre történő trágyakijuttatás feltételei;
 5. szerves trágya tároló tartályok kapacitása és kialakítása, beleértve az annak megakadályozására tett intézkedéseket, hogy a szerves trágyát és a tárolt növényi anyagokból (pl. silótakarmány) származó szennyvizet tartalmazó folyadékok bevezetés vagy beszivárgás által a felszín alatti vízbe és felszíni vízbe kerülve vízszennyezést idézzenek elő;
 6. a termőföldön történő alkalmazás eljárásai, beleértve mind a műtrágya, mind az állati trágya szétterítésének azt a gyakoriságát és egyenletességét, amely biztosítja a vízbe kerülő tápanyagvesztés elfogadható szinten tartását.
- B. A tagállamok a helyes mezőgazdasági gyakorlatról szóló szabályzatukba (szabályzataikba) a következő tételeket is felvehetik:
7. termőfölddel való gazdálkodás, beleértve vetésforgó rendszerek használatát és az évelő növények és az egyéves növények termesztésére használt földterületek arányát;
 8. minimális mennyiségű növénytakaró fenntartása (esős) időszakok alatt, amely felveszi a nitrogént a talajból, ami egyébként a víz nitrátszennyezését okozná;
 9. trágyázási tervek létrehozása egyes gazdaságok részére, és trágyafelhasználási jegyzőkönyv vezetése;
 10. öntöző rendszerekben a növényi gyökerek által nem elérhető elfolyásból és szivárgásból származó vízszennyezés megelőzése.

▼B*III. MELLÉKLET***AZ 5. CIKK (4) BEKEZDÉSÉNEK a) PONTJÁBAN MEGHATÁROZOTT CSELEKVÉSI PROGRAMOKBA FOGLALANDÓ INTÉZKEDÉSEK**

1. Az intézkedések magukban foglalnak a következőkre vonatkozó intézkedéseket:

1. időszakok, amelyekben tiltott bizonyos trágyatípusok kijuttatása mezőgazdasági területekre;
2. szervestrágya tároló tartályok kapacitása; ennek nagyobbak kell lenni a leghosszabb tiltott kijuttatási időszak megkövetelte tárolókapacitásnál, kivéve ahol az arra hatáskörrel rendelkező hatóság felé bizonyítható, hogy bármekkora az aktuális tárolókapacitást meghaladó állati trágya mennyisége, az a környezetre ártalmatlan módon kerül ártalmatlanításra;
3. a trágyázószeres használatának korlátozása, összhangban a helyes mezőgazdasági gyakorlattal és számításba véve az adott veszélyeztetett terület jellemzőit, különösen:

- a) a talajfeltételeket, talajtípust és -lejtést;
- b) az éghajlati jellemzőket, esőzést és öntözést;
- c) a földhasznosítást és mezőgazdasági gyakorlatot, beleértve a vetésforgó rendszereket;

és a következők egyensúlyára alapozva:

- i. a növények előrelátható nitrogénigénye;
- és
- ii. a növények talajból és trágyázó szerekből származó nitrogénellátása, amely megfelel:
 - a nitrogén mennyiségének a talajban abban az időpontban, amikor a növények jelentős mértékben kezdik felvenni (kimagasló mennyiségek tél végén),
 - a szerves nitrogén nettó mineralizációjából származó nitrogénutánpótlás a talajban,
 - a szervestrágyából származó nitrogénvegyületek hozzáadásának;
 - a műtrágyákból és egyéb trágyázó anyagokból származó nitrogénvegyületek hozzáadásának.

2. Ezek az intézkedések biztosítják, hogy minden gazdaságban vagy állattartó telepen az egy évben a földeken felhasznált szervestrágya mennyisége, beleértve a maguk az állatok révén odakerülő trágyát is, ne haladjon meg bizonyos hektáronkénti mennyiséget.

A megengedett legmagasabb hektáronkénti mennyiség a 170 kg N-t tartalmazó trágya mennyisége. Azonban:

- a) az első négyéves program esetében a tagállamok engedélyezhetnek 210 kg N tartalomig terjedő trágyamennyiséget;
- b) az első négyéves program alatt és után a tagállamok a fentiekől különböző mennyiségeket rögzíthetnek. Ezeket a mennyiségeket úgy kell meghatározni, hogy az ne akadályozza az 1. cikkben felsorolt célok elérését és objektív kritériumok alapján kell őket megalapozni, például:
 - hosszú növekedési idenyek,
 - nagy nitrogénfelvételű termények,
 - nagy nettó csapadékmennyiség a veszélyeztetett területen,
 - különösen nagy denitrifikálási kapacitású talajok.

▼M2

Ha a tagállam a második albekezdés b) pontja alapján eltérő mennyiséget engedélyez, értesíti a Bizottságot, amely vizsgálni fogja az indoklást a 9. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárás szerint.

▼B

3. A tagállamok a 2. pontban meghatározott mennyiségeket az állatok száma alapján számíthatják ki.

▼B

4. A tagállamok értesítik a Bizottságot a 2. pont rendelkezéseinek alkalmazási módjáról. A kapott információk alapján a Bizottság, ha úgy találja szükségesnek, megfelelő javaslatokat tehet a Tanácsnak a 11. cikkel összhangban.

▼B*IV. MELLÉKLET***MÉRÉSI REFERENCIAMÓDSZEREK****Műtrágya**

A nitrogénvegyületek mérése a legutóbb a 89/519/egk irányelvvel módosított ⁽¹⁾, a műtrágyák mintavételi és vizsgálati módszereire vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1977. június 22-i 77/535/EGK bizottsági irányelvben ⁽²⁾ leírt módszerrel történik.

Édesvizek, part menti vizek, tengervizek

A nitrátkoncentráció mérése a 86/574/EGK határozattal ⁽³⁾ módosított, a Közösségben található felszíni édesvíz minőségére vonatkozó közös információcsere-eljárás létrehozásáról szóló, 1977. december 12-i 77/795/EGK tanácsi határozat 4a. cikkének (3) bekezdésével ⁽⁴⁾ összhangban történik.

⁽¹⁾ HL L 213., 1977.8.22., 1. o.

⁽²⁾ HL L 265., 1989.9.12., 30. o.

⁽³⁾ HL L 335., 1986.11.28., 44. o.

⁽⁴⁾ HL L 334., 1977.12.24., 29. o.

*V. MELLÉKLET***A 10. CIKKBEN MEGHATÁROZOTT JELENTÉSEKBEN SZÜKSÉGES INFORMÁCIÓK**

1. A 4. cikk szerinti megelőző intézkedések ismertetése.
2. A következőket feltüntető térkép:
 - a) a 3. cikk (1) bekezdése és az I. melléklet szerint kijelölt vizek, az egyes vizeknél megjelölve, melyik I. mellékletbeli kritérium alapján jelölték ki azokat;
 - b) a kijelölt veszélyeztetett területek fekvése, különbséget téve a meglévő és az előző jelentés óta kijelölt területek között.
3. A 6. cikk szerinti ellenőrzés eredményeinek összefoglalása, és azon okok felsorolása, amelyek egy veszélyeztetett terület kijelöléséhez, a kijelölés módosításához vagy kiegészítéséhez vezettek.
4. Az 5. cikk szerint kidolgozott cselekvési programok, különösen:
 - a) az 5. cikk (4) bekezdésének a) és b) pontjában előírt intézkedések;
 - b) a III. melléklet 4. pontjában megkövetelt információk;
 - c) az 5. cikk (5) bekezdése szerinti esetleges intézkedések és megerősített cselekvések;
 - d) az 5. cikk (6) bekezdése szerint végrehajtott ellenőrzési programok eredményeinek összefoglalása;
 - e) a tagállamok becslései a valószínűsíthető időtartamról, amelyen belül a 3. cikk (1) bekezdése szerint kijelölt vizek várhatóan reagálnak a cselekvési program intézkedéseire, a becslések bizonytalansági szintjének megjelölésével együtt.